

[Christmas Møller.]

de Tal, jeg nævned angaaende Forholdene i 1913—14 og 1929—30. Forholdet er det, at jeg, som nogle Medlemmer maaske vil erindre, sammenlignede de to Udgiftstal, men jeg har overset et enkelt Forhold og maa derfor gøre en Rettelse, som ganske vist intet ændrer i Billedet. Den nye Opstilling af Tallene bevirker nemlig, at Statsgældens Forrentning, der den Gang var opført som Udgiftspost, skal holdes udenfor Sammenligningen og drages fra Tallet for 1913—14 paa Udgiftssiden, altsaa saaledes, at de Tal, her skal sammenlignes, bliver ca. 100 Mill. Kr. i Udgift i 1913—14 og 285 Mill. Kr.s Udgift i 1929—30, og Prisniveauet og Folkemængden taget med i Betragtning 220 Millioner og 285 Mill. Kr. Det vil sige, at vi nu skal et noget længere Stykke ned med Udgifterne, end jeg talte om sidst, for at være i Niveau med 1914, men det ændrer ikke det Billede, som jeg i det hele og store tegnede af Forholdet mellem 1913—14 og nu.

Den højtærede Finansminister siger, at bl. a. jeg skulde have talt om en ærlig Skille mønt — og den højtærede Finansminister havde en, synes jeg, saare billig Fornøjelse ved at tale om en rund Firkant. Jeg har ikke talt om en ærlig Skille mønt, jeg har, hvis man vil se efter, hvad jeg har sagt, talt om, at vi skulde have en, om jeg saa maa sige, hæderlig Skille mønt, og det er et andet Udtryk, navnlig stillet op, som jeg gjorde det. Jeg ved saare vel — og det kunde ikke misforstaas —, at heller ikke den hæderlige Skille mønt, Sølv mønten, som vi havde i gamle Dage, gav den fulde Værdi.

Jeg vil dernæst gerne fremsætte nogle Betragtninger angaaende Forsvarsspørgsmaalet i Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Forsvarsminister fremsatte. Den højtærede Forsvarsminister sagde — Sp. 1227 —, at naar Forsvarslovene kom til Behandling, vilde den højtærede Minister udtale sig om Sagkundskabens Stilling, og, sagde Ministeren, han vilde udtale sig om dette ret delikate Emne. Maa jeg blot have Lov til at bede den højtærede Forsvarsminister ikke glemme ogsaa at oplyse, hvilke sagkyndige der siger god for hans eget Forslag.

Jeg skal dernæst vende mig til en Bemærkning af den højtærede Forsvarsminister rettet til mig. Jeg havde stillet det Spørgsmaal til ham, hvad Forsvarsordningen af 1922 fuldt gennemført vilde koste, og den højtærede Forsvarsminister havde sagt, at den vilde koste ca. 50 Mill. Kr., og Sag-

kundskabens Forslag vilde koste, som det er bekendt, ca. 53 Millioner.

Nu vil jeg dog gerne have Lov til at spørge baade den højtærede Forsvarsminister, den højtærede Finansminister, hele Partiet Venstre og de allerfleste af Regeringens Medlemmer, som ogsaa var Medlemmer af Regeringen i 1923, thi da blev der af den daværende Regering, Regeringen Neergaard, afsendt en Erklæring til Folkeforbundet, i hvilken man sagde, at den Hær og Flaade, man har, er det uundværligste Minimum — altsaa, jeg spørger: Er Betragtningen blevet en anden?

Men dernæst gaar jeg videre. Da vi i Rigsdagssamlingen 1924—25 under Ministeriet Stauning havde et Forslag til tredje Behandling af Finansloven, hvori man fra radikal og socialdemokratisk Side stillede Forslag om, at der skulde spares 7 Mill. Kr. paa de militære Budgetter, da sagde den højtærede Finansminister, Venstres Finanslovsordfører, følgende — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et Par korte Citater —:

„Men hvorledes man nu end bedømmer disse Fremtidsmuligheder“ — nemlig Fremtidsmuligheder om mere Sikkerhed i Verden o. s. v. — „saa er eet jo ganske sikkert, og det er dette, at de bestaaende Love maa opretholdes, indtil man har andre Love, og at man ikke kan kuldkaaste en bestaaende organisk Lovgivning ved Strygning af Bevillinger paa Finansloven. Følgen af, at man gik til en saadan Foranstaltning, vilde bl. a. ogsaa være en fuldstændig Demoralisation hos Hærens Personale, hvor man med virkelig Dygtighed o. s. v.“

Det sagde det daværende ærede Medlem Hr. N. Neergaard Sp. 6219 i Rigsdagssamlingen 1924—25. Og Sp. 6353 sagde den nuværende højtærede Finansminister — det var, da Krigs- og Marineministeriet var behandlet færdigt, da man gik til almindelige Debat —:

„De konstitutionelle Spørgsmaal, vi behandlede i Gaar, skal jeg undlade at komme ind paa her i Dag. Jeg skal kun sige, at jeg ikke kan tilraade mine Meningsfæller at stemme for Finanslovsforslaget ved den endelige Afstemning, da vi mener, at den, saaledes som den blev formet ved Afstemningerne i Gaar, indeholder et konstitutionelt Overgreb. Motiveringen derfor har jeg givet i Gaar, og jeg skal ikke komme nærmere tilbage dertil i Dag“.

Enhver vil vide, at vi var ganske enige i